

NAGY-KÁROLYI REF. EGYHÁZMEGYE

1884. ápril 4-én

Nagy-Károlyban tartott közgyűlésének

JEGYZŐKÖNYVE.

Szilágyi Lajos esperes és Kulin Imre e. m. gondnok elnöklete alatt:

Jelenvoltak:**Egyházi részről:**Segesvári József,
Kubinyi Károly,
Ujlaki Gábor,
Lovey Pál**Világi részről:**Szilágyi Antal,
Solymossy Bálint

tanácsbírák.

Továbbá: Asztalos György, mint a gyámintézeti választmány elnöke, Bajza István, Sipos Zsigmond, Uray József és Vityi Bertalan, ugyanazon választmány tagjai.

Mint megbízott egyházi képviselők voltak jelen: Nagy Gáspár lelkész Ér-Körtvélyesről, Daresi Bertalan lelkész és Szilágyi Mihály gondnok Parasznyáról, Király István lelkész Ó-Pályiból, Bajza István lelkész és Csomay Ferencz Gencsről, Lengyel Pál lelkész, Vajda Sándor gondnok Kis-Majtényből, Sógor Lajos gondnok, Gáti Miklós presbyter Dobráról, Nyiri Pál gondnok Kaplonyból, Barabás Ferencz gondnok Irinyből, Kovács Ferencz gondnok és Ramocsa György K.-Szent-Miklósról, Baróthy András presbyter Beréből.

A fentebbieken kívül a lelkészek közül jelenvoltak: Osighy Ferencz k.-daróczi, Korán János dobrai, Tukacs Lajos sz.-miklósi, Veres Imre irinyi, Nagy Károly dengelegi, Buzás Lajos endrédi, Szikszay József domahidai Kiss Lajos kaplonyi, Szabó Gusztáv szamosszegi, Kéri Pál paposi lelkészek.

Ezenkívül több iskolatanító és más hallgató.

Esperest ur Istenhez emelt buzgó fohász után a jelenvoltakat szívélyesen üdvözlölvén s a gyűlést megnyitván:

1. Olvastatott az esperesi évi jelentés, melyben a megejtett egyházlátogatás alapján a statisztikai számadatok felsorolása után azon öröndetes jelenség terjesztetik be, miszerint az egyházmegyében az egyes gyülekezetek és belhivatalnokaik — között az egy Darócz kivételével — mindenütt béke és egyetértés van, mert a hol volt is némi viszály, az később nyert hivatalos értesülés szerint kiegyenlített és elenyészett.

Ezen öröndetes jelenséggel ellentétben azonban fájdalommal említettik fel a jelentésben azon sajnós körülmény, mely szerint az egyházi közalap javára kiosztott rovatos ívek s az azokkal együtt befizetni köteles tartozások még csak 25 egyházból s ezek közül is a legtöbb helyről hiányosan, csak részleges fizetéssel érkeztek be, 10 egyházból be sem adattak; sőt ezek közt a fábiánházai egyház annak befizetését egyenesen és határozottan megtagadván, e tekintetben közgyűlési intézkedést kér.

Majd az egyházmegye ez évi bevételét mutatja ki a jelentés, mely 24,076 lélekszám után 3 krjával s 74 belhivatalnok után egy-egy frtjával számítva összesen 796 frtot teszen, mely összegből ha a szokott évi költségeket 559 frtot, továbbá a konvent, tanügyi bizottság és a püspök évenkénti körutazásának megállapított költségeit, mely amazzal együtt 796 frtot tesz ki, levonjuk

Végül felemlíti a jelentés a veszteséget, mely egyházmegyénket néh. Péchy Jenő világi tanácsbíró és orsz. képviselő, továbbá Kémeri Ödön volt szaniszlói lelkész és Huszti Mihály dobrai tanító elhunytával érte s indítványozza, hogy közgyűlésünk egy szerény lapot szenteljen jegyzőkönyvében gyászos emléküknök.

A felolvasott jelentés a benne foglaltakhoz képest részint örvendetes, részint pedig sajnos tudomásul vétetik s egyházi életünk fentemlített hű munkásainak emlékezte jegyzőkönyvünk e szerény lapján megörökíttetik.

2. Az egyházak képviselőinek megbízó levelei rendben találhatók:

Levéltárba tételnek.

3. Esperest ur betérjeszti az e. m. tanácsbírói és jegyzői hivatalokra általa ismeltelt hirdett és bekívánt s a szavazatbontó küldöttség által 3 ízben felbontott szavazatok eredményét, mely szerint, mint a benutartott szavazatbontási 3 drb jegyzőkönyvből kitűnik, papi tanácsbírákult megválasztattak: Segesvári József, Ujlaki Gábor, Kubinyi Károly és Lövey Pál lelkészek; világi tanácsbírákult: Szilágyi Antal, Solymossy Bálint, Ujfalussy Sándor és gr. Dégenfeld József urak; papi jegyzőül Segesvári József tanácsbíró lón megválasztva, világi jegyzőségre azonban ez ideig még senki általános többséget nem nyertén, a most ismételve bekért szavazatok felbontására közgyűlésünk kebeléből egy küldöttséget kér kineveztetni, mely az eredményt még e gyűlés folyama alatt betérjeszse.

Miután a szavazatbontások eredményei az esperesi hivatal által koronkint körözve lettek s így köztudomásra hozattak, a betérjesztett jegyzőkönyvek felolvasottaknak tekintetvén, azok tartalma, vagyis a szavazatbontás eredménye tudomásul vétetik, egyszersmind pedig a világi jegyzőségre beadott szavazatok felbontására Lövey Pál tanácsbíró elnökelete alatt Bajza István, Sipos Zsigmond, Uray József és Vityi Bertalan urak kiküldetnek, jelentésük még e gyűlés folyama alatt bevarátván.

4. Egyházmegyei gondnok ó nagysága bejelenti, mikép a hozzáérkezett s a gyűlés előtt felmutatott levélbeli értesítések szerint Ujfalussy Sándor és gr. Dégenfeld József elválasztott világi tanácsbíró urak, — és pedig előbbi azon okból, mert a n.-bányai egyházmegyének is — hol gondnoki hivatali visel — közgyűlése ugyanazon időre tétetett, utóbbi pedig hivatalos elfoglaltságai miatt jelen közgyűlésünkön részt nem vehetnek.

Sajnos tudomásul vétetik.

5. Ugyancsak e.m. gondnok ur bemutatja gr. Dégenfeld Gusztávnak hozzá intézett levelet, melyben a mult tavaszi közgyűlésünk napján boldogult édes atya halála alkalmából hozzámenesztett részvét süröngyért mély halálját és köszönetét fejezi ki, és ezt általa közgyűlésünk előtt tolmácsoltatni kéri:

Kedves tudomásul szolgál.

6. Esperest ur bejelenti, miszerint a mult évben választás s illetve betöltés alá került hodászi és ó-pályi-i, s az ezek nyomán viszont üresedésbe jött sz.-mikliósi és kaplonyi lelkészségek következőleg töltettek be: Hodászra Lányi Kálmán sz.-mikliósi lelkész, Ó-Pályiba Király István a szabolcsi egyházmegyében lévői volt lelkésztanító, Sz.-Miklósrá Tukacs Lajos kaplonyi lelkész, Kaplonyba Kis Lajos volt bőrvölvi időközi lelkész választattak el.

Mint már köztudomásu tények, itt is tudomásul szolgálunk.

7. Olvastatott az egyházlátogatási jegyzőkönyvből az iskolák állapotáról szóló jelentés, mely szerint: a n.-károlyi mindkét fi- és leány, a geresi, esomaközi, berei, szamoszgeri fi-, ócsvai, járméi és gebei iskolák kitűnőknek; a bőrvölvi fi-, domahidai, k-majtényi, genesi, endrédi nagyobb és kisebb, körtvélyesi fi- és leány, mérki, fábánházi, n.-eesedi fi- és leány, m.-szalkai (mindkettő), n.-dobosi, szamoszgeri leány, ó-apáti-i, vitkai, ilki, parasznai, k.-jánosi-i, hodászi és nyir-megyesi dícséreteseknek; a bőrvölvi leány, k.-daróczi, szentmiklósi, irinyi, dengelegi, szaniszlói, ó-pályi-i és papsói kielégítőeknek találattak. Birálat tárgyát nemképezhették a kaplonyi és dobrai iskolák, amint az új lelkész-tanító csak mult évi dec. hó elején, itt pedig az időközi tanító december végén vevén át az iskolát.

A szorgalmas tanítók iránti elismerés s a gyengébbek figyelmeztetése és buzditása céljából szokott módon köröztetni rendeltetik.

8. Olvastatott ugyancsak az egyházlátogatási jegyzőkönyvből egyházmegyénk gyűlékezeteiben a mult év folyamán történt kegyes adományok sorozata, mely szerint: Domahidán Sipos Zsigmond az iskolatanító beöltöztetésére 3 frtot, a lelkész özvegy árvaágyamintézeti díjába 2 frtot, ugyane célra Sipos József 1 frtot; Sz.-Miklóson az egyház részére Sipos Zsigmond domahidai lakos 100 frtot, Gencsen a templom javára öz. Bereczky Györgyné 1000 frtot, Gyene Györgyné szül. Kiss Mária asszony 200 frtot, Bajza István lelkész a maga részéről 25 frtot, dícsült neje Herpay Karolina emlékére 20 frt, kis leánya Emma nevében 5 frtot; a genesi ifjúság a templom javára rendezett bál jövedelméből 73 frtot; Dengelegen a magtár részére Vaday István endrédi lakos 1 köböl tiszta búzát; Endréden dr. Csády János az egyház javára 10 frtot,

Balla Zsigmond 10 frtot, Szintay István az egyház magtára részére 4 hektoliter és 30 liter kétszerest; Szaniszló: néh. Boda Ferenc végrendeletileg 50 frtot, Szathmáry József figonok az egyház levélés-pénztára számára egy 20 frtba került kemény diófa szekrényt; Mérken Ujvári Béla ur a lelkészi hivatal részére egy 4 frtba került új pecsétnyomót; Fábánháza-n helybeli lelkész neje szül. Vitéz Mária az urasztalára egy veressel bélelt horgolt kendőt; N.-Ecsedben E. Kovács Gyula kintő szímművész egy 100 forint értékű kívül-belől gazdagon aranyozott, valódi műzlessel készült ezüst kelyhet; M.-Szalkán az aranykönyvbe többen összesen 17 frtot; Schwarz Mór volt m.-szalkai lakos végrendeletileg iskolai ösztöndíj alapítványul 100 frtot; N.-Doboson több leány a szószekre és orgonára értékes művirágkoszorút, az urasztalához Szabó József, Fodor Mihály s többen kenyeret, br. Perényi Péter, Desewffy János, Bocha Ábrahám r. kath. vallásu birtokosok és Nagy Gábor presbyter bort; Ó-Apátiiban harangöntésre adakoztak az egyháztágok összesen 182 frt 75 krt, Papp Arthur m.-szalkai lelkész pedig egy keresztelő poharat tálezával egyetemben; Olesván az egyháztágok harangöntésre adakoztak 168 frtot, az iskolai könyvtár alapjára pedig az egyház által rendezett bál jövedelméből befolyt 46 frt.

A jászivü adományozók iránti elismerés kifejezése tekintetéből egyfelől, másfelől pedig példaadás és buzditás céljából szokott módon körözendő leszen.

9. A világi jegyzőségre beadott szavazatok felbontására jelen gyűlés 3. sz. végzésében kinevezett küldöttség betérjeszti eljárása eredményét, mely szerint a 32 egyházból beérkezett szavazatok közül Debrecezen István 15, Földváry Sándor 10, és Illosvay Aladár 7 szavazatot nyertek. Megjegyzni azonban küldöttség, miként 5 egyház, u. m. Ó-Pályi, Fábánháza, Geres, N.-Dobos és Körtvélyes csak fél-fél iven adták be, különben szabályszerűen kiállított szavazataikat s kérdésbe teszi, vajon ezek érvényesekül tekintendők-e? Végül megjegyzik, miként 3 egyház, u. m. Daróc, Dobra és Szamoszger szavazatot nem küldtek.

Bár a szavazataikat fél iven beadott egyházak újból figyelmeztetnek arra, a mi már többször körözve volt, hogy t. i. a szavazatokat mindig egész iven kell kiállítani: mindazáltal szavazataik egyéb tekintetben kifogás alá nem eshetvén, azok érvényesekül tekintetnek, s miután a bejelentett eredmény szerint egy jelölt sem nyert általános többséget, a viszonylagos többséget nyert Debrecezen István és Földváry Sándor urakat újabb szavazásra akként tüzi ki közgyűlésünk, hogy ha általános többség ezen harmadszori szavazásra sem jöme ki, a törvény értelmében a viszonylagos többség is dönteni fog. Végül a szavazataikat be nem adott egyházak a 2 frt bírság megfizetésében elmarasztaltatnak.

10. Az új zsinati törvények alapján újból megválasztott régibb tanácsbírák eskütételre nem köteleztetvén, az újabbak közül pedig csak egyik, t. i. Lövey Pál papi tanácsbíró lévén jelen, az eskütételre felhivatik.

Minek folytán nevezett lelkész-tanácsbíró az esküt leteszi s helyét jó kívánatok közt elfoglalja.

11. Az esperesti jelentés és az egyházlátogatási jegyzőkönyv alapján tárgyalattott a fábánháza-i egyház azon ellenszegülése, mely szerint az egyházi közalap javára a zsinat által alkotott törvényben meghatározott adózást megtagadta, minél fogva sem a rovatos ívek önkéntes bevallás útján be nem töltettek, sem az egyháztanács által ez ügyben semminemű lépések nem tételtek.

Megbotránkozással értesül közgyűlésünk a fábánháza-i egyháztanácsnak a világos törvénnyel dacoló ezen magatartásáról, mely szerint e megtagadás által egymaga akar egyházmegyénk területén tündökölni; miután azonban hajlandó ezt közgyűlésünk nem a gyűlékezeti hídségének s buzgalom hiányának, hanem vagy a dolog és cél nem kellő ártérésének vagy az egyháztanács roszakaratának róvni fel: annál fogva megbizza Szilágyi Antal és Segesvári József tanácsbírákat, hogy a helyszínére kimenvén, adják meg e tekintetben a kellő felvilágosítást s kötelezzék az egyháztanácsot a lehető leggyorsabb eljárásra, mi ha ismételve megtagadatlának, ez esetben a polgári adó arányában vessék ki az egyes egyháztágokra az illetékeket, mely kivetés az esperesi hivatalhoz haladéktalanul betérjesztetvén, annak behajtása a világi hatóság törvényileg biztosított közbejöttével lesz eszközöndő.

12. Az egyházakból beérkezett domesztikai rovatos ívek átvizsgálására Nagy Gáspár, Csighy Ferenc, Szabó Gusztáv és Debrecezen István urak azon utasítással küldetnek ki, hogy a vizsgálatot megejtvén, annak eredményét még a délutáni ülésben terjesszék be.

13. Olvastatott Vaday József ér-endrédi tanítónak közgyűlésünkhez intézett kérénye, melyben hivatkozva mult 1883-dik évi márcz. 15-dikén tartott közgyűlésünk 8. sz.

határozatára, melyben világosan kimondatik, hogy ő mindaddig megmarad mostani állásán, míg a törvény értelmében nyugdíjképes lesz és azt meg is nyeri, panaszt emel az ér-endrédi egyháztanácsnak f. évi jan. 25-kén 1-ső sz. a. hozott, másolatban mellékelte s a fent hivatolt egyházmegyei végzést megmásítani akaró azon határozata ellen, melyben az ő 40 éves hivataloskodásának betelét nem mint a múlt 1883-ik évi vizitációkor hibásan jelentett be, ugyanazon év szeptember havára, hanem később nyert helyesebb értesítés szerint 1885. Szent-György napjára teszi s felhívja őt arra, hogy sajátkezűleg aláírt nyilatkozata alapján a nyugdíj kieszközléséhez a kellő lépéseket kellő időben megtegye, miből ő azon következtet vonja ki, hogy akkora az egyház más tanítót hívní szándékozik.

Mennyiben pedig a nyugdíj-törvény szerint a 40 év betöltése a 21-dik életévől számítatik, ő pedig azt nem 1885. ápril 24-kén, hanem május 10-kén tölti be s a teljes nyugdíj kérelmezésére való joga csak akkor nyílik meg; mennyiben továbbá azt sem tudhatja, hogy minő lesz akkor egészségi állapota s a törvény értelmében kiküldendő vegyes bizottság által nyugdíjazandónak találhatik-e vagy nem? annál fogva kéri közgyűlésünket, miszerint az ér-endrédi egyháztanács határozatát mint a törvénnyel össze nem férő, az egyházmegyei gyűlés múlt évi határozatát hatályon kívül tenni törekvőt s annak tekintélyét sértőt, semmisítse meg, az egyháztanácsot pedig hasonló eljárásától tiltsa el, kijelentvén egyébiránt, hogy ha a 40 éves tanítói szolgálatot befejezheti s a teljes tanítói nyugdíj élvezetbe lép, a tanítói szolgálatához egy perczre sem ragaszkodik.

Bár a nehezett s közgyűlésünk előtt egész terjedelmében felolvasott egyháztanácsi végzésből nem tűnik ki sem az, mintha az ér-endrédi egyháztanács valami törvénnyel össze nem férő akart volna mondani, sem az, mintha egyházmegyénk múlt évi e tárgyban hozott határozatával — melyre nem is hivatkozik — dacolni s azt hatályon kívül tenni törekednék; sőt az egyháztanácsi végzésnek ama szavai, hogy „csak akkor akarják Vaday József tanító urat lemondottjának tekinteni és helyét egy a jelen kor kívánalmainak megfelelő tanítóval betölteni, ha a törvény által a teljes nyugdíj megnyerésére a kívánt időt kitölti”, továbbá, hogy az egyháztanács „elvárja, hogy a nyugdíj kieszközléséhez a kellő lépéseket kellő időben megteszi”, világosan mutatják, mikép az egyháztanács sem akar mást, mint a mit múlt évi közgyűlésünk e tárgyban végzett, s bár e szerint az egész végzés nem tekinthető egyének, mint az általa hivatolt 1883. jan. 6-iki 2-ik számú és ugyanazon évi jan. 11-iki 1-ső számú egyháztanácsi végzés alkalmazásával hibásan kiszámított szolgálati idő helyesebb számításának s így a panaszolt végzést az egyházmegye tekintélye megsértésének épen nem veheti: mindazonáltal az aggodó tanító megnyugtatósa végett újból kimondja, miszerint múlt évi e tárgyban hozott azon határozatát, hogy Vaday József helyett csak akkor lesz más tanító választható, ha nyugdíjképes lesz és azt meg is nyeri, továbbra is változatlanul fenntartja.

14. Tárgyaltatt az egyházlátogatási jegyzőkönyv s annak csatolmányai alapján a hodászi egyházban még 1881. nov. 19-kén végbement, de ide csak most beterjesztett azon véres és rendkívül botrányos merénylet, melyet ottani izraelita kereskedő Weizsman Jakab a ref. egyház iskolájában elkövetett és a melynek elszomorító s egyszersmind felháborító története ugy a hodászi ref. egyháztanácsnak még 1881. november 23-kán, tehát a véres tett elkövetése után csakhamar felvett jegyzőkönyvében, mint a kesergő és panaszoló édesanya, volt Komoróczy Károlyné, jelenben férjezett Deli Istvánné, szül. Szűcs-Mári asszonynak a legközelebbi egyházlátogatáskor esperes urhoz benyújtott panaszlevelében akként van leírva, hogy nevezett Weizsman Jakab fertirt napon azért, mert az iskolába menő gyermekek az ő utcán játszadozó gyermekével s más izraelita gyermekkel a ref. templom kerítésén által összeszólalkozván s a szóváltásból következett görrel való egymásra dobálás közben egy a ref. gyermekek közül, Komoróczy Károly, Weizsman Jakab gyermekének egyik lába újat görrel megtalálván, a gyermekek után rohant, őket — kik az iskolaterembe menekültek — oda is követte s ott nevezett Komoróczy Károly tettest úgy elverte, öklözte, pofozta, hogy annak orrán, száján elindult a vér anyyira, hogy egész arcát elborította nemcsak, de annak a civakodásban részt sem vett ártatlan testvérét Jenőt is — meghalt atyjának s élő anyjának undok szidalmazása közben — az iskolából baromilag kirugta s anyyira bántalmazta, hogy annak nyomai a 9 hó múlva elhalt Jenőn a hiteles orvosi látlelet szerint még mindig látszottak, miből a bánatos anya azon fájdalmas következtetést meríti, hogy gyermekét — ezen az idegzet s az egész testszervezetet nagyban megrázkódtatott s több napi ágyban fekvést maga után vont súlyos bántalmazásnak kellett 9 hó múlva is sirba vinni.

Mennyiben pedig a jelenlegi férje, mint gyermekeinek gyámatyja által ez ügyben, nem helyes alapon, mert magának megsértése miatt megindított s már le is járt bünygyi

per után kellő elégtételt nemcsak hogy nem kapott, sőt az ő férje lett 100 frt pénz-bírságban elmarasztalva: kéri közgyűlésünket, hogy — ha másként nem, superintendenciánk közbelépésével — hasson oda, hogy szűlei feltétlenységük a megsemmisített tekintélyű iskolára nézve, egy a vakmerő tettes ellen irányított szigorú büntetés alkalmazásával eloszlattassék.

Teljesen méltányolja közgyűlésünk a megsérült anyai szív fájdalmát és méltó aggodalmát, s midőn egyfelől sajnálatát fejezi ki a felett, hogy a nem helyes alapon megindított bünygyi eljárásnak a merényletre nézve eddigelé még semmi komolyabb következménye nem lehetett, ugyanakkor komoly rossz-szalását sőt megrovását mondja ki másfelől azon mulasztás felett, hogy ezen ügy, mint a felekezeti iskola — tehát nyilvános köztintézetünk ellen elkövetett vétkes és botrányos merénylet ide mindaddig be nem terjesztetett. Mennyiben pedig a csatolványokból kitűnik egyfelől az, hogy a bíróságoknak azért kellett a bünygyi eljárást beszüntetni s a merénylet felmenteni, mert a kereset ellene magának megsértése miatt, tehát a való-sággal éppen ellenkező alapon indított; s a mennyiben továbbá a hodászi egyháztanácsnak 1881. nov. 23-kán, tehát a vétkes tett elkövetése után csakhamar hozott végzéséből világosan kitűnik az is, mikép az mint iskolafenntartó testület sérelmének orvoslását határozottan akarta s épen a helyes utat és alapon kívánta volna eszközölni: annál fogva egyházmegyénk esperese Szilágyi Lajos ur megbizatik, hogy a vétkes merénylet törvényes megtor-lására — ha ugyan még nem késő — tegye meg az illetékes bíróságnál a kellő lépéseket, Budaházy Mihály egyházmegyei ügyvéd közbejöttével — kinek részére a már birtokában levő általános meghatalmazáson kívül a különös felhatalmazás jelen jegyzőkönyvi számban kiadandó lévén.

15. Olvastatt a k-daróczi egyháztanácsnak közgyűlésünkhöz intézett kérvénye, melyben azon javítást, melyet a tanítói fizetésen az 1872-dik évben maga az egyház közgyűlésileg tett az addig szokásban volt tandíjjaknak felebbemelésével, most elenged-tetni s illetve az eredetire visszaállítani kéri, okul hozván fel egyfelől az egyház-tagok szegénységét másfelől azon körülményt, hogy az 1840-dik évi díjlelvélben megállapított váltóforintos garaspénz most már folyó értékű forintokban fizetetik s így a kért engedmény megadása által származandó hiány ez által pótolva van.

Emnek kapcsában olvastatt jelenlegi iskolatanító Szántó Gusztávnak a kért enged-ménybe beleegyező nyilatkozata.

Általános szabály lévén egyházkerületünkben az, hogy a belhivatali díj-lel értékét — mely többnyire, mint épen a k-daróczi is, a megél-teszt sem eléggé biztosítja, mert belhivatalnokai folyton államségélyért folya-modnak, emelni igen, de csökkenteni nem szabad: közgyűlésünk a kért engedményhez hozzá nem járultat annyival inkább, mert chez a főtiszt, egyházkerület — hova ez hivatalból felterjesztendő lenne — sem fogná beegyezését adni, s így a tanítói díjlel a maga épségében továbbra is fenntartatik.

16. Tárgyaltatt az egyházlátogatási jegyzőkönyv alapján azon a m.-szalkai egyházban tapasztalt sajnos jelenség, mely szerint az ottani 2 tanterem a tankötelesek befogadására elegenden, s miután különben is azon akadály, mely a 3-dik iskola megnyi-tását eddigelé gátolta, immár szerencsésen elhárított, s a mennyiben a vásárolt iskola-helyiség telekkönyvileg is az egyház tulajdonává lett s e mellett az építkezésre szük-séges pénzalap is megvan: kéri az egyházlátogató küldöttség közgyűlésünket oda hatni, hogy a m.-szalkai egyházban régóta nélkülözött 3-dik iskola legkésőbb jövő tanév kezde-tével megnyitassék.

Teljesen indokoltnak találja közgyűlésünk az egyházlátogatóság indítvá-nyát s kötelezőleg felhívja a m.-szalkai egyháztanácsot saját egyházközsége érdekében arra, hogy minden lehető megtegyen és elkövessen e nyár foly-tán azon czélból, hogy az új iskolahelyiség teljesen elkészüljön s a jövő tanév kezdetével megnyitathassék, — az építendő iskola tervrajza helyben hagyás végett az esperesi hivatalhoz előlegesen beterjesztendő lévén.

17. Olvastatt egyházmegyénk papi ügygy-árva gyámintézetének igazgató választ-mánya által beterjesztett jelentés, mely míg egyfelől a gyámintézeti pénztár állását a be-kért nyugtákkal történt összehasonlítás folytán tisztázottabbnak mondja az eddigelé, ugyanakkor másfelől nem titkolja el, hogy még most is vannak kisebb differentiák a számadási tételek között s hogy vannak különösen nem biztosított kötvények, s azok felett elbírálandó függő kérdések, vannak végre a gyámintézeti pénztár másfelől alatt 2306 frt 24 krral lett örvedetes gyarapodása mellett is, még belizetetlen évi illetékek némely lelkészeknél, kik közül Szabó Károly fábánházi lelkész a befizetést — szegénység ürügye alatt — határozottan megtagadja; minél fogva mindezekre nézve elbírást és intézkedést kér,

Az idő rövidsége miatt nem bocsátkozhatván bele közgyűlésünk a betérjesztet igazgató választmányi jelentés s e hozzá csatolt jegyzőkönyv részletes tárgyalásába: határozatilag kimondja, hogy e czélból legfeljebb 60 nap alatt egy másik gyűlés lesz összehívandó, addig pedig minden egyes lelkésznek gyámintézeti állása, illetőleg tartozási állapota az igazgató által külön lapon megküldendő lézen, hogy ekképen a lelkészek mint a gyámintézet által legközelebbiről s közvetlenül érdekelték egyfelől tudomást vegyenek arról, másfelől a majdan összejövendő gyűlésen netalán még felmerülő differentiák esetén magukat igazolhassák vagy tisztázhassák.

18. Debreczeni István ur, mint néh. Bíró Károly gyámintézeti pénztárnok jogutódainak megbízottja, s mint maga is érdekelt fél, kéri a még felmentést nem nyert számadásaira nézve nevezett néh. pénztárnoknak a felmentést vagy megadni, vagy annak ellenkezőjét kimondani.

A pénztári számadások még teljesen tisztázva nem lévén, a kért fölmentvényt is csak akkor lesz megadható, midőn az e tárgyban összejövendő gyűlés megállapodásra jut s érdemlegesen határozhat.

19. Uray József gyámintézeti választmányi tag, mint ilyen, állásáról — megköszönve a benne helyezett bizodalmat — lemond. Példáját követik Asztalos György választmányi igazgató elnök, ugyszinté Bajza István és Vityi Bertalan tagok is, kik a sok bajjal, munkával összekötött hivatalaiktól szintén lemondanak, az igazgató egyébiránt kijelentvén, hogy ő a jövő gyűlésig, a mikorra hiszi, hogy a gyámintézeti pénztár állása tisztázva lesz — viselni fogja hivatalát.

A mennyiben teljes zavart idézne elő, ha a mostani igazgató-választmány, mely a gyámintézeti pénztár állásának tisztázásával eddig foglalkozott s a körül magának beható ismereteket szerzett, sok fáradsággal összekötött s épen ezért elismerésre érdemes munkálkodását most egyszerre abban hagyná s annak folytatását egy más, az ügyekkel nem kellőleg ismerős választmánynak adná át: ez okból csakis oly értelemben s feltétellel fogadhatja el közgyűlésünk a lemondást, hogy a választmány mindaddig megtartja hivatalát s folytatja munkálkodását, míg a gyámintézeti pénztár állása teljesen tisztázva nem leend, mi hogy annál hamarabb s annál biztosabban legyen eszközölhető, miután jelenben gyámintézeti pénztárnok nincs, ideiglenes pénztárnokul Uray József csomaközi lelkészt s választmányi tagot bizza meg oly utasítással, hogy a pénztár állásának kimutatására könyvet nyisson és pedig oly módon, hogy betűrendben minden egyes érdekeltnek vagy adósnek pénztári állása külön lapon legyen kiütemítve, mely kimutatás évről-évre tovább vezethetessék; munkálkodásában segítő társul — saját kívánatára — Vityi Bertalan berei lelkész ur kérését fel.

20. Olvastattott a dobrai egyháztanács által az ott üresedésbe jött tanítói állomás betöltése érdekében ide betérjesztett jegyzőkönyvi kivonat, mely szerint nevezett egyháztanács, egyházmegyénk jóváhagyásának reményében, a dobrai egyháznak közgyűlésileg nyilvánított óhajával is egyezőleg Papp Imre mult évi decz. hava óta ott szolgáló időközi tanítót határozta a tanítóságban továbbra is, és pedig ismét csak ideiglenesen meghagyatni.

Ennek kapcsában olvastattak nevezett Papp Imre N.-Köröshöz képezdet vevzett, több helyen rövid időközben szolgált segédtanítónak ezen szolgálatairól bemutatott bizonyítványai.

Eltekintve attól, hogy Papp Imre — bár egy levélmásolattal igazolta azt, hogy ő képezdet vevzett, — de a felmutatott magánbizonylatokon kívül sem iskolai, sem tanképesítési bizonyítványt nem tudott felmutatni, nem tartja méltányos és igazságos eljárásnak közgyűlésünk, hogy a magokat már jól érdemesített, kisebb helyeken több idő óta szolgáló s elmozdításukra várakozó rendes tanítók, egy még csak a pálya küszöbén álló kezdő tanítóért — kinek képességét még nem is ismerheti — háttérbe szoríttassanak; valamint azt sem látja át, hogy most, midőn a dobrai egyháznak a rendes és állandó tanítóválasztásra szabadsága nyílt, miért kellene az ideiglenességet meghosszabbítani; miért is felhívja közgyűlésünk a dobrai egyház képviselőit, hogy a tanítói állomást akár az egyházmegyében szolgáló, magukat jól érdemesített, esperes ur által nekik már előzetesen is ajánlott s most a gyűlés színe előtt is névszerint feleltetett rendes tanítók valamelyikével, akár — ha úgy tetszik — pályázat útján töltsék be, mely utóbbi esetben, törvény szerint, csakis okleveles tanítók pályázhatnak.

Mely ezen felhívásra a dobrai egyház jelenvő lelkésze és képviselői, beenyugodva a felhozott indokokba, Sarkadi Sándor jármi-i okleveles tanítót hívták meg, ki bár személyesen jelen nem volt, de esperest urhoz inté-

zett s elmozdítottatását kéro levele bizonyíték arra, hogy az állomást elfogadja.

Végül Papp Imrénék adobraiak óhaja szerint más — habár kisebb tanító-ságra leendő alkalmazásával s általában a Sarkadi Sándor elmozdítottatása folytán szükségessé válándó, de itt részt az egyházak, részt az érdekelt tanítók jelen nem léte miatt végre nem hajthatott tanítói elhelyezésekkel esperes ur bizatit meg, azon hozzáadással, hogy a mennyiben az ekként megüresedett jármi-i tanítói állomásra az egyházlátogatóság jó véleménye folytán közgyűlésünk által jelenlegi parasznai okleveles tanító Kaisler Sándor ajánlatott, ki azt hajlandónak is nyilatkozott elfogadni; e körülmény a jelen nem volt, magát nem képesített egyházzal tudatandó lézen.

21. Olvastattott Kovács Zsigmond volt ó-pályai lelkész özvegyének közgyűlésünk-höz intézett kérvénye, melyben a gyámintézeti segélyosztaléknak a maga és két kiskoru gyermeke részére az 1883. év ápril. 24-től vagyis a kegyeleti év leteltétől számítható folyóvá tételét kérélmézi.

A gyámintézeti igazgató választmánynak intézkedés végett kiadatik.

22. Lövey Pál lelkész-tanácsbíró a gyámintézeti alapszabályok módosítására, Bajza István lelkész pedig a segélyösszegnek a befizetés arányában leendő megállapítására nézve tesznek szóbeli indítványokat.

Az írásban beadandó mindkét rendbeli indítvány jövő gyűlésünkön lesz tárgyalandó.

23. Kovács Lajos vevzett theológus 1883. jun. 21-kén kelt első lelkész-képességi, vagyis kápláni bizonyítványának s ugyanazon év aug. 6-án kelt püspöki bekebelezési okmányának felmutatása mellett, egyházmegyénkbe leendő bekebelezetetését s káplánságra alkalmaztatását kéri.

A kitünően képesített ifju készséggel bekebelezetik s káplánságra leendő alkalmazásával esperest ur megbizatik.

24. Tárgyaltattott a szaniszlói egyházba új díjlevelek kiállítása végett esperest ur által az egyház saját kívánatára kimenesztett küldöttség jelentése a betérjesztett új díjlevél-tervezetekkel együtt.

Mennyiben a belhivatalnokai díjlevelek értékét törvény szerint csonkitani nem szabad és pedig azért, mert azok legtöbbször a tisztességes megélhetést sem eléggé biztosítják, mi miatt a belhivatalnokok — mint épen a szaniszlaiak is — államségélyért kénytelenek folyamodni: ez okból a betérjesztett új díjleveleket, mint a réginek értékével meg nem egyezőket, közgyűlésünk el nem fogadhatja s a főtiszt. egyházkerületre megerősítés végett pártolólág fel nem terjesztheti.

25. Lelkészjelölő bizottság tagjaiul:

Szegesvári József, Ujlaki Gábor, Szilágyi Antal rendes, — Solymossy Bálint, Kubinyi Károly és Lövey póttagokul beválasztatnak.

26. Asztalos György ur, mint az egyházi adókönyvek szerkesztésével és nyomtatásával megbízott küldöttség egyik tagja, jelenti, hogy a már készen levő adókönyveskének mintegy fele része az illető egyházak által el nem szállított s így azoknak ára be sem folyván, miután a nyomdai költségeket minden esetre fedezni kell: e tekintetben intézkedést kéri.

Addig, míg a szóban forgó, még el nem szállított adókönyveskékre ára befolyánk, Dienes Balázs n.-dobosi lelkész ur, mint volt közpénztárnok megbizatik, hogy azt a nála levő készletből fedezze, egyszersmind pedig tekintettel arra, hogy a közeljövőben közpénztárnokot is kell választani, felhivatik, miszerint pénztári számadásait ide jövő gyűlésünkre terjessze be,

27. Olvastattott a k.-daróczi egyház előjáróinak esperest urhoz intézett s általa ide betértesztett panaszlevelök, melyben annak előrebocsátása után, hogy a f. évi febr. 8-ik napjára hozzájuk kirendelt törvényes vizsgálat előttök megfoghatatlan okból mind-ezideig nem foganatosítottat, kéri Csighy Ferenc lelkészök ellen már több ízben megújított panaszuk végleges elintézését, illetőleg lelkészököknek máshová leendő áttételét annyival inkább, mert az a mellékelt törvényszéki végzés bizonyossága szerint őket alaptalanul meghurcolta s ez által a kedélyeket újból ekkesztette.

Ezzel kapcsolatban esperest ur bejelenti miszerint ő a vizsgáló küldöttséget a fentit időre kinevezte ugyan, de a küldöttség világi tagja Ujlacussy Sándor ur a magas kormány által Szabolcsmegyébe lett s több ideig tartó kiküldése miatt nem jelenhetvén meg Darócson, ettől visszalépett; minek folytán Szilágyi Antal v. tanácsbíró urat nevezte ki helyébe, a ki midőn az általa kitűzött határidőre már utban volt Daróc felé, Nagy-Károlyban a küldöttség egyházi tagjától Kubinyi Károly lelkész-tanácsbírótól levél által azon értesítést kapta, hogy betegsége miatt azon alkalommal ki nem mehet; mit azért tart szükségesnek a maga igazolására elmondani, mert a darócziak kérvénye azon álta-

lok táplált gyanunak ad kifejezést, mintha a vizsgálat elmaradása valami előre mester-
ségesen kicsinált dolog lenne, melyben bizonyos titkos kezek működnek.

Mintán ily peres ügyben vizsgálat nélkül egyáltalában nem lehet hozni
végzést és ítéletet: újabb és pedig ezuttal 5 tagból álló küldöttség nevez-
tetik ki Szilágyi Antal, Kubinyi Károly, Lövey Pál, Solymossy Bálint és
Ujlaki Gábor tanácsbíró urak személyében, jelentésük jövő gyűlésünkre
beváratván.

Mennyiben pedig Higyeid Imre ezen ügy tárgyalása alatt közgyűlésünk
tekintélyét sértőleg viselte önmagát; a tárgyalásba belekiabált, s mint
gondnok az egyház kulcsait a gyűlés asztalára haraggal ledobta: tehát
gondnoki hivatalától megfosztatik s a presbyterségre való választhatóság-
tól is 3 évre felfüggesztetik.

28. Olvastatták Sarkadi Nagy Zsigmondné szül. Vida Ágnes özvegy lelkésznek
közgyűlésünk közti intézett kérvénye, melyben a n.-károlyi egyháztanács által reá mint
egész vagyontalaura vetett buzafizetés alóli felmentését kérelmezi, a pénzadó megfizeté-
sére késnek nyilatkoznán.

Azon általánosán elfogadott s a gyakorlat által szentesített elvnel fogva,
mely a régiek korban ama szavakban nyert kifejezést: „ecclesia eccle-
siam non taxat”, mely szerint t. i. sem az egyházak birtokai a bel-
hivatalnokok javára ott, hol birtokarányban történt az egyházi adófizetés,
sem viszont a belhivatalnokok birtokai a fixum fizető egyházak javára soha
egyházi adóteher alá nem vétettek: méltánytalanságnak tartaná közgyű-
lésünk a papok és tanítók özvegyeit, kik legtöbbszörre segélyezésre vannak
szorulva, oly teher alá vonni, melytől férjük életében mentesek valának, s
épen ezért, midőn folyamodó özvegy lelkész nő kérelmének nemcsak helyet
ad, de őt az egyházi adózás terhe alól egészen felmenti, ugyanakkor hatá-
rozatilag kimondja, mikép a papi és tanítói özvegyek egyházmegyénk teri-
létén többé egyházi adóteher alá nem vonhatók.

29. Az egyházakból beérkezett domesztikai rovatok íkvizsgálására jelen gyű-
lés 12-ik jknyvi száma alatt kinevezett küldöttség bejárja jelentését, mely szerint az
átvizsgált ívek elfogadhatónak találhattak a következők kivételével:

1-ör. A bőrvélyi, melyben a bevallás vagy kivétel nem felel meg a jövedelem
arányának, miért is pótmegadózatás javaslatát.

2-ör. A m.-szalkai, mely összeadva sines s e mellett az egyháztagok arányta-
lanul nagy száma — 133 — nincs megadózatva s így újabb kidolgozás végett vis-
szaküldendő.

3-ör. k.-jánosi-i, melyben bár a megadózatás helyesen történt, de a fizetők
száma nem felel meg a lélekszámmal s nincs arányban a fizetőképtelenekek felvett egy-
háztagok számával, miért is póttösszeírás végett visszaküldendő.

4-er. hódászi, mely szinte nem lévén arányban sem a lélekszámmal, sem az
egyháztagok fizetőképtelenségével, ugyancsak visszaküldendő helyesbítés céljából.
Dicserettel kiemeltetnek ellenben a szaniszlói és kaplonyi egyházak ívei, mint a
melyek a népesség arányához képest igen szép összegeket tüntetnek föl.

A jelentés tudomásul vétetik s midőn a jelzett négy egyház ívei helyesbi-
tés végett visszaküldetni rendeltetnek, ugyanakkor Szaniszló és Kaplony
lelkes buzgalomukért elismeréssel jutalmaztatnak.

30. Az ez évben tartandó kerületi gyűléseken egyházmegyénk képviselőivel
Ségesvári József és Solymossy Bálint tanácsbírák bizatnak meg, részökre
a megbízó levél jelen jegyzőkönyvi számban kiadandó lévén.

31. Mennyiben a paposi egyház a domesztikai rovatokba oly egyháztagokat is fel-
vett, kik mint fizetőképtelenekek kihagyandók lettek volna, de 5 krt mégis szívesen
megfizették:

Határozattal, miszerint egyházmegyénk indítványba tegye a fötisztelteti
e. kor. közgyűlésen, miszerint conventi tagjai által méltóztassék oda hatni,
hogy az ilyenek számára jövőre egy 5 kros rovat is nyíttassék, miáltal
a semmit nem fizetők száma apadni, a közalap bevétele pedig növekedni fog.

32. Olvastatták n.-csedi lakos és egyháztag Bolyáki Andrásnak közgyűlésünk-
höz intézett kérvénye, melyben miután ő 1882. ápril hó 12-én tartott e. m. közgyűlés
16. j. k. szám alatt 441 frt 41 krtan mint volt pénkezelő el lett marasztalva, s mi-
után ezen összeg eltűntének néh. Murguly Sándor volt gondnoktársa hátramaradt napló-
jából és 4 darab másolt nyugtájából nyomára jött: kéri ez ügyben egy küldöttséget ki-
nevezni, mely a naplót és 4 drb nyugtát megvizsgálván, az egyház pénzét ott keresse,
a hol az van, ő pedig a további kereset alól felmentessék.

Mennyiben esperes ur nyilatkozata szerint Bolyáki András a gondnoki
számadásokat, melyekkel az általa említett naplót össze kellene hason-

litani, töle elvitte, s bár az pecsét alatt a lelkési hivatalhoz volt intézve,
az uton feltörte, s azóta vissza sem adta, tehát mindaddig még az elvitt
számadásokat az esperesi hivatalhoz vissza nem szolgáltatja, kérelme nem
teljesítetik s küldöttség nem nevezetetik.

33. Olvastattott volt kaplonyi, jelenben sz.-miklósi lelkész Tukacs Lajos kérvénye,
melyben előadja, hogy másfél évvel ezelőtt, mint akkor még kaplonyi lelkész, keresetet
indított nevezett község némely sváb lakosai ellen, kik az ő haszonélvezete alatt állott
temetőben temették sok és szép gyümölcsöt elpusztították, mely ügyben az első fokú szolga-
bírói ítélet az ő javára döntött, mit alperesek felebbezése folytán az alispáni hivatal is
helyben hagyott, az illető kártevőket fejenként 5—5 frt bírságban elmarasztalván.

Mintán pedig ezen 15 nap alatt beizetni rendelt bírságot az ottani ref. egyház
presbyteriuma azon okon, mert az alispáni hivatal azt az egyház részére ítélte, saját
pénztárába folyasztotta be: kéri azt, mint jogosan csak őt illetet, közgyűlésünk által
részére visszafeltetni, egyszersmind pedig, miután nevezett presbyterium az ő díjlelve-
ben befoglalt temetői haszonélvezetet — talán épen ezen incidensből kiindulva — az új
lelkész részére kiállított díjlelvekből szándékosan kihagyta, az ekkép törvényellenesen meg-
csonkított díjlevelet eredeti értékére visszaállítani.

Nem érzi magát hivatala közgyűlésünk az alispáni ítéletet sem megváltoz-
tatni, sem pedig annak bírálatába bocsátkozni, annyival inkább, mert az
valószínűleg nem mint kártérítési összeget, hanem mint rendőri kihágásra
szabott bírságot ítélte oda az egyháznak közigazgatási uton a szóban forgó
5—5 frtot, a mit temei teljes szabadságában állott; másfelől azonban nem
hagyhatja helyben a kaplonyi presbyteriumnak azon eljárását, melyszerint
a most újabban kiállított lelkész-tanítói díjlelvekből a temető haszonélvezeti
jogát szándékosan kihagyta, a mi különben díjlelve nélkül is a törvényes
gyakorlat szerint mindenütt a lelkész illeti, s épen ezért határozatilag ki-
mondja, hogy a kaplonyi temető haszonélvezete továbbra is a kaplonyi
lelkészé marad.

34. Esperes ur jelentése szerint az államsegély szokott összege hozzá leküldetvén,
mintán annak fele része határozat szerint az e. m. gyámintézetet illeti, másik fele részének
a folyamodó egyházak, lelkészek és tanítók között a szokott arányban leendő kiosztása
felett intézkedést kér.

A 961 frt állami segélyösszegnek nagyobb fele, u. m. 481 frt a gyám-
pénztárába átszámolandó, a másik fele vagyis 480 frt pedig azonnal kiosz-
tandó lesz oly módon, hogy annak $\frac{1}{3}$ -da a folyamodó egyházakat, az így
fennmaradt 320 frtnak $\frac{1}{3}$ -da a lelkészeket, $\frac{1}{3}$ -ad része pedig a tanító-
kat illesse.

35. Államsegélyért folyamodnak:

a) Az egyházak közül: Papos, Bere, Csomaköz, Iriny, Parasznya, K.-Szentmiklós,
Domahida, Kaplony, Dengeleg, Kis-Majtény, összesen: 10 egyház; osztalék egyenként 16 frt.

b) Lelkesek közül: berei, paposi, k.-daróczi, parasznyai, mérki, sz.-miklósi, doma-
hidai, kaplonyi, dengelegi, irinyi, k.-majtényi és szaniszlói (özvegy), összesen: 12; osztá-
lék 17 frt 75 kr.

c) Tanítók közül: bőrvélyi (leány), dobrai (özvegy), paposi, parasznyai, k.-
daróczi, sz.-miklósi, szaniszlói, dengelegi, k.-majtényi, irinyi, domahidai, ó-pályi-i=12;
osztalék: 8 frt 10 kr.

A segélyezésre mindnyájan méltóknak találattván: osztalékaiknak nyugta
melletti kiadásával esperes ur megbizatik.

36. Jelen gyűlés jegyzőkönyve az esperes ur elnöklete alatt s általa kitűzendő
időben összehívandó küldöttség által hitelesítendő lesz.

Hitelesített Gebén, máj. 28. 1884. összehívott küldöttség által.

Jegyzette:

Ségesváry József,
papi jegyző.

TÁRGYMUTATÓ.

1. Esperesi évi jelentés.
2. Egyházi képviselők megbízó levelei levéltárba tételnek.
3. Tanácsbírói és jegyzői hivatalokra hirdetett szavazatok eredménye.
4. Ujfalussy Sándor és gr. Dégenfeld József v. tanácsbírák meg nem jelenhetése.
5. Gr. Dégenfeld Gusztáv köszönő levele a részvéttávsürgönyért.
6. A múlt évben történt hodászi, ó-pályi, sz.-miklósi és kaplonyi lelkészválasztásokról tudomás.
7. Iskolák szellemi állapotáról szóló jelentés.
8. Múlt évben történt kegyes adakozások.
9. Világi jegyzői szavazatok felbontására küldöttség jelentése.
10. Lövey Pál papi tanácsbíró az esküt leteszi.
11. A fábiánházi egyház ellenszegülése a közalap tárgyában.
12. A domesztikai ívek átvizsgálására: küldöttség.
13. Vaday József ér-endrédi tanító ügye.
14. Hodászi iskolában elkövetett merénylet.
15. K.-daróczi tanítói díjlevelél továbbra is épségben hagyatik.
16. M.-szalkai egyház 3-dik iskola állítására köteleztetik.
17. Gyámintézeti jelentés.
18. Debreczeni István ur felmentvényt sürgető kérelmére határozat későbbben hozatik.
19. A gyámintézeti igazgató-választmány lemond. — Uray József pénztárnoknak választatik.
20. Dobrai tanítóság betöltésében: határozat.
21. Özv. Kovács Zsigmond lelkészné kérvénye a gy. i. választmányhoz áttétetik.
22. Lövey Pál tanácsbíró és Bajza István lelkész indítványa a jövő gyűlésre áttétetik.
23. Kovács Lajos végzett theologus bekebelezetik.
24. Szaniszlói új díjlevelek el nem fogadtatnak.
25. Lelkészjelölő bizottság választatik.
26. Dienes Balázs volt közpénztárnok az egyházi adókönyvecskék nyomtatási költségének fedezésére s számadása betérjesztésére felhivatik.
27. K.-daróczi panaszos ügyben: küldöttség.
28. Sarkadi Nagy Zsigmondné s vele együtt minden lelkészi és tanítói özvegy az egyházi adózástól felmentendő.
29. A domesztikai ívek átvizsgálására kinevezett küldöttség jelentése.
30. Egyházkerületi gyűlésre képviselők választatnak.
31. A paposi egyház eljárása alapján egyházkerületre felterjesztendő indítvány.
32. Bolyáki András n.-ecsed-i lakos kérelmére: határozat.
33. Tukacs Lajos kérvényére: határozat.
34. Államsegély feletti intézkedés.
35. Államsegély kiosztása.
36. Jegyzőkönyv hitelesítése iránti intézkedés.

